

XAVĚR BŘEZEN/DUBĚN

divadlofxšaldy

Šaldovo divadlo

1. pá.
PŠ
TRAMVAJ DO STANICE TOUHA [T. Williams]
slavné drama střetnutí touhy a reality, premiéra, konec ve 21.30 h.
2. so.
PŠ 2
TRAMVAJ DO STANICE TOUHA [T. Williams]
2. premiéra, konec ve 21.30 h.
3. ne.
TESTOSTERON [A. Saramonowicz]
komedie o mužích, jací opravdu jsou – v rámci projektu Dvě pohlaví, **nevhodné do 15 let, začátek v 17.00 h.**
5. út.
OB/2
NETOPÝR [J. Strauss]
na začátku byl malý žertík... nejslavnější opereta krále valčíků, konec ve 21.50 h.
6. st.
OB1/1
ROBINSON CRUSOE [J. Offenbach]
Víte, že Robinson byl vlastně Liberečák? komická opera v českém jazyce, konec ve 21.30 h.
7. čt.
Č2/1
TRAMVAJ DO STANICE TOUHA [T. Williams]
slavné drama střetnutí touhy a reality, konec ve 21.30 h.
8. pá.
K5/2
LOUSKÁČEK [P. I. Čajkovskij]
sen dítěte našeho věku, balet, konec ve 21.00 h.
10. ne.
LA TRAVIATA [G. Verdi]
Dáma s kaméliemi – příběh nejslavnější kurtizány
začátek v 16.00 h.
12. út.
RODINA JE ZÁKLAD STÁTU [R. Cooney]
neurologická komedie, konec ve 21.20 h., **50. repríza**
14. čt.
SUGAR [J. Stone, J. Styne, B. Merrill]
muzikál o prohibici, gangsterech, blondýně a dvou nezaměstnaných muzikantech, konec ve 21.40 h.
15. pá.
Č/3
BOUŘLIVÁ PLAVBA [T. Stoppard, F. Molnár]
komedie, v níž spojili síly dva světoznámí dramatičtí, konec ve 21.30 h.
16. so.
K6/3
TESTOSTERON [A. Saramonowicz]
komedie o mužích, jací opravdu jsou – v rámci projektu Dvě pohlaví, konec ve 21.30 h., **nevhodné do 15 let**
17. ne.
S/3
ZPÍVÁNÍ V DEŠTI [B. Comden, A. Green, A. Freed, N. H. Brown]
„Jak se Hollywood učil mluvit“, **začátek v 16.00 h.**
19. út.
K2/3
TRAMVAJ DO STANICE TOUHA [T. Williams]
slavné drama střetnutí touhy a reality, konec ve 21.30 h.
20. st.
NETOPÝR [J. Strauss]
na začátku byl malý žertík... nejslavnější opereta krále valčíků, konec ve 21.50 h.
21. čt.
LAKOMEC [Molière]
komedie o Harpagonovi a spol., konec ve 21.15 h.
22. pá.
PŠ
TANČÍRNA NEVYSLOVENÝCH PŘÁNÍ [D. Zábaj]
Liberec – Forum, premiéra baletu, **konec ve 21.00 h.**
23. so.
ZKROENÍ ZLÉ ŽENY [W. Shakespeare]
komedie o zkröcení ženy, ale také muže, konec ve 22.15 h.
24. ne.
JEJÍ PASTORKYŇA [G. Preissová]
vrcholné dílo české dramatické tvorby 19. století
začátek v 17.00 h., derniéra
25. po.
VÍTÁNÍ JARA – PŘEHLEDKA DĚTSKÝCH PĚVECKÝCH SBORŮ
začátky koncertů: 17.00 h a 19.00 h., (vstupenky lze koupit u sbornistrů nebo před koncertem)
27. st.
K3/3
LA TRAVIATA [G. Verdi]
Dáma s kaméliemi – příběh nejslavnější kurtizány, konec ve 21.30 h.
28. čt.
NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ SPORTOVEC LIBERECKÉHO KRAJE ZA ROK 2012
porádá agentura ČOK-cz.
29. pá.
K5/3
ČAROSTŘILEC [C. M. von Weber]
Jaké strašné tajemství to skrývá Vltčí rokle? – hororová opera německého romantika, konec ve 21.45 h.

30. so.

DON QUICHOTTE [J. Massenet]
Sancho Panza, krásná Dulcinea i boj s větrnými mlýny – to vše na jevišti ve francouzské heroické komedii – opera v originále, konec ve 21.55 h.

31. ne.
RD/3

NA KOUZELNÉM PALOUČKU unikátní loutková revue s loutkami v nadživotní velikosti, mj. JŮ a HELE, host: Loutkoherecké divadlo Loudadlo Praha, **začátek v 15.00 h.**

Malé divadlo

5. út.
KPLO – popremiérová beseda k operetě Netopýr,
začátek v 16.00 h.

8. pá.

ŠŤOVÍK, PEČENÉ BRAMBORY [Z. Egressy]
nejen fotbalová komedie o trech mužích s pišťalkou, konec ve 21.15 h.

9. so.

ČESKÝ HONZA [Z. Kozák]
pohádka v podání členů DFXŠ, **začátek v 15.00 h.**

10. ne.

TUČNÁCI NA ARŠE [U. Hub]
bláznivý příběh o potopě pro celou rodinu,
začátek v 17.00 h.

13. st.

PŘÍSNĚ TAJNĚ: HRUBÁ NEMRAVNOST [T. Dianiška]
aneb Jak Alan zachránil svět a narostly mu kozy, konec ve 20.15 h.

14. čt.

KOZA aneb KDO JE SYLVIE? [E. Albee]
komedie o neobyklém manželském trojúhelníku, konec ve 20.30 h., **dermiéra**

16. so.

DĚTSKÁ SCÉNA 2013
oblastní kolo celostátní přehlídky dětských divadelních, loutkářských a recitačních souborů, pořádá DD Větrník,
začátek v 10.00 h.

17. ne.

ŽENY [C. Boothe Luce]
komedie o ženách, jaké opravdu jsou – v rámci projektu Dvě pohlaví, konec ve 21.30 h.

18. po.

DIVADLO A MY – beseda k inscenacím Ženy a Žárlivost, pořádá Klub přátel činohry i pro veřejnost,
začátek v 18.30 h.

21. čt.

KPLO – předpremiérová beseda k baletu Tančirma nevyslovených přání, **začátek v 16.00 h.**

22. pá

LSDown [T. Dianiška]
thriller o muži, který zahlédl příliš mnoho, **konec ve 20.30 h.**

26. út.

LÁSKA VOLE [P. Kolečko]
groteska o dvou půlkách, konec ve 21.10 h.

27. st.

KŘEČEK V KVĚTINÁCI
účinkuje studentský divadelní soubor STOPA Podještědského gymnázia, **začátky představení v 17.00 a 19.00 h.**

28. čt.

MICKEY MOUSE JE MRTVÝ
divadelní trip o zlyých snech, **začátek ve 21.00 h.**

29. pá.
Č/4

LSDown [T. Dianiška]
thriller o muži, který zahlédl příliš mnoho, konec ve 20.30 h.

Zájezdy

13. 3.

HARALD – HVĚZDA SE VRACÍ! – Jablonec nad Nisou

20. 3.

PŘÍSNĚ TAJNĚ: HRUBÁ NEMRAVNOST – Pardubice

26. 3.

ZPÍVÁNÍ V DEŠTI – Praha – Divadlo Hybernia

Školní představení

11. 3.

TUČNÁCI NA ARŠE – MD

Začátky představení, není-li uvedeno jinak, jsou v 19 hodin.

BŘEN

ZAČÁTEK JUBILEJNÍ SEZÓNY JAKO Z ŘÍŠE SNŮ

Divadlu F. X. Šaldy se vstup do jubilejní sezóny skutečně povedl. Znovu se potvrdilo, že liberečtí umělci a liberecké inscenace svou kvalitou daleko překračují hranice regionu.

LIBERECKÁ OPERA JE OPĚT NEJLEPŠÍ V REPUBLICCE

Soubor Liberecké opery obhájil titul na festivalu Opera 2013. Po obrovském úspěchu na minulém ročníku (inscenace opery Giacoma Pucciniho Edgar) si liberecký soubor i letos odvezl z Prahy českého operního Oskara – cenu kritiků za nejlepší inscenaci festivalu. Stala se jí opera Julese Masseneta Don Quichotte v hudebním nastudování šéfa opery Martina Doubravského a v režii Lindy Keprtové. Liberecká opera tak potvrdila své výjimečné postavení v rámci českého operního divadla – z jedenácti ročníků festivalu, kterých se zúčastnila, si odvezla deset cen.

„Jedná se o mimořádný úspěch – je to poprvé, kdy porota kritiků dala hlavní cenu dvakrát po sobě jednomu souboru. Tento fakt, ale i pouhý výčet cen z minulosti, kterým se nemůže pochlubit žádný jiný operní soubor v České republice, mě opravňuje k tomu, abych vzdal největší kompliment mému souboru a poděkoval umělcům za úžasnou práci, kterou odvádějí v opravdu nelehkých podmínkách,“ říká šéf souboru Martin Doubravský. Všem, kteří se podíleli na tomto velkém úspěchu, gratulujeme!

Představení Dona Quichotta 30. března a 7. dubna 2013.

Cena „Libuška“ bude předána na slavnostním večeru 30. března 2013 při repríze oceněného představení.

TŘI NOMINACE NA CENU THÁLIE

Lívia Obručník Vénosová – za roli Violetty v opeře La Traviata

Jana Wallingerová – za roli Dulcinée v opeře Don Quichotte

Alexey Yurakov – role Haralda v baletu Harald – hvězda se vrací!

Celkem se letos bude 23. března v Národním divadle udělovat podle nově schváleného statutu patnáct Cen Thálie, což je o dvě více než v minulém ročníku. Všem nominovaným a laureátům věnuje pozornost i Česká televize, která tradičně vysílá vyhlášení cen přímým přenosem na prvním programu v hlavním vysílacím čase.

JANA WALLINGEROVÁ

LÍVIA OBRUČNÍK VÉNOŠOVÁ

ALEXEY YURAKOV

OPERA MUSÍ STÁLE HLEDAT JAZYK, KTERÉMU SOUČASNÝ DIVÁK ROZUMÍ

Rozhovor s Tomášem Pilařem, režisérem chystané inscenace opery Giuseppe Verdiho *Síla osudu*.

Co přivede člověka k tomu, aby dělal operní režii?

Především opera samotná. Já o režii snil už od předškolního věku a čím dál více se utvrzuji v tom, že to je povolání, ve kterém mě každá nová práce obohatí o něco překvapivého a zajímavého. S každou operou prožívám nové dobrodružství, a pokud bych měl zavzpomínat, tak většinu těch opravdu silných zážitků jsem prožil právě v opeře.

TOMÁŠ PILAŘ

Foto Radovan Janouschek

Jaký máte názor na operu jako útvar?

Opera je pro mě koncentrát toho nejsilnějšího z hudby, dramatu a výtvarného umění, který mi umožňuje zažít takřka rituální okamžik oproštění se od všedního časoprostoru a splynutí s uměním ve své nejvrcholnější podobě. Opera je pro mě „tady a teď“, do kterého se promítá poselství třeba stovky let mrtvého genia, zároveň s poselstvími desítek umělců na scéně nebo v orchestřišti.

Proč si myslíte, že dnes lidé chodí (či nechodí) na operu?

Myslím, že opera byla v Česku v posledních dvaceti letech dost ochromená zamrzlým inscenačním přístupem předrevolučních dob, kdy se jaksi pozapomnělo, že opera je vlastně divadlo. V porovnání s činoherní, ale i například s populární kulturou opeře jaksi ujel vlak, který teď těžko dohání. Opera musí stále hledat jazyk, kterému současný divák rozumí, musí mu nabízet odpovědi na jeho otázky a hlavně ho nesmí nudit. Operní postava musí být rovnocenně zpěvákem i hercem a stejně tak opera musí být koncertem i strhujícím dramatem.

Kolik toho do ní musí vnést inscenátor a na kolik je dokonalá sama o sobě tak, jak je napsaná v notách?

Jak jsem již zmiňoval, tak opera je dílem několika desítek, nebo dokonce stovek uměleckých individualit, pro které je partitura jakýmsi půdorysem pro stavbu. Na jednu stranu považuji za důležité být jako režisér detailně obeznámen s historickými souvislostmi autora i díla, ale ještě důležitější je pracovat s živými umělci tak, aby z každého z nich doputovalo k divákům to nejlepší. Ale záleží samozřejmě na konkrétním titulu – jsou díla, která sama poskytnou inscenátorům cestu ke svému výkladu, a jsou jiná, která potřebují pevně a osobitě režijně uchopit.

Máte oblíbené opery?

Zatím pro mě byla vždy nejoblíbenější ta opera, na které jsem zrovna pracoval – do každé se snažím proniknout co nejhlouběji, a nalézt téma, které se mě nějak osobně dotýká. Pokud bych však měl mluvit o nějakém snu, který bych si jako režisér rád splnil, tak by to byla určitě Dvořákova Rusalka se svou temnou psychologií postav a dokonalou katarzí, Janáčkova Její pastorkyňa, na které mě fascinuje koncentrovanost a lidskost tématu, anebo Monteverdiho Orfeo – kultivovaný, ale přesto niterný.

Jaký máte vztah k Verdimu? Vnímáte existenci čehosi, co by se dalo pojmenovat jako „svět Verdiho oper“?

Shodou okolností byl Verdiho Maškarní ples první operou, kterou jsem – ve čtyřech letech – viděl. Verdi je pro mě výjimečný zejména šťastnou rukou při výběru nadčasových a lidských operních témat, dále obrovskou citovou angažovaností, která ovšem neklouzá jen po povrchu a do třetice skvělou schopností nasadit a udržet dramatický rytmus. Jeho opery mají spád a nenudí ani v dnešní době rychlých střihů a zkratkovité dramatické řeči, na kterou jsme nyní zvyklí.

Kdyby někdo řekl „Verdiho Síla osudu“ a požádal vás o komentář – co byste řekli?

V první řadě je to velká romantická opera se vším všudy, tedy v tom dobrém i méně dobrém slova smyslu. Osobně mě na ní nejvíce zajímá téma hledání vlastní zodpovědnosti, viny, a dále dějový rámec temného společenského ovzduší plného válek a náboženského fanatismu. Dohromady je to velká dramatická freska plná rozsáhlých sborových scén, ale i vyostřených osobních konfliktů, to vše podtržené Verdiho výsostně romantickou hudbou.

Na závěr obligátní otázka – je podle vás důležitější hudba, nebo slovo (děj...)?

Jsou si rovnocenné a do triumvirátu bych přidal ještě vizuál, který v mém pojetí není ve službách dramatu, ale tvoří z nich organický celek.

Ale i přesto bych dodal, že s dobrou hudbou, ale špatným dějem máte šanci vytvořit pěknou inscenaci, ale naopak už jen těžko.

Nenechte si ujít vrcholné dílo mistra italské romantické opery, rozměrné a velkolepé operní plátno Giuseppe Verdiho v hudebním nastudování šéfa liberecké opery, dirigenta Martina Doubravského. Premiéra opery Síla osudu se koná 24. května, 2. premiéra 1. června 2013 v Šaldově divadle.

CHCETE VIDĚT OPONU GUSTAVA KLIMTA?

Máte jedinečnou příležitost. Pro diváky bude tato historická opona k vidění nasvícená před každým představením operety J. Strausse Netopýr – nejbližší reprízy jsou 5. a 20. března a dále pak 18. a 23. dubna.

OPONA
GUSTAVA KLIMTA

TRAMVAJ DO STANICE TOUHA

„ČLOVĚK NESMÍ DOPUSTIT, ABY SE JEHO ŽIVOT ZASTAVIL, ANI TEHDY, KIDYŽ JEHO ŽIVOTNÍ SEN ZTROSKOTAL.“ TW

Tennessee Williams je ikonou americké dramatiky dvacátého století. Byl autorem, který od čtyřicátých do šedesátých let dvacátého století napsal několik zásadních dramát, která prošla jevišti prakticky na celém světě. Některé jeho hry byly záhy po uvedení zfilmovány. Ve dvou z nich, bylo to na počátku padesátých let minulého století, v Sestupu Orfeoově a právě v Tramvaji do stanice Touha zazářil tehdy mladý Marlon Brando.

Na konci padesátých let si jeho hry našly cestu i k nám a zdomácněly na našich jevištích. Dnes patří vlastně ke klasickým dílům, to znamená k těm, která neničí čas, která se dodnes dotýkají svým příběhem a svou citovostí všech lidí.

Asi před deseti lety jsme naposledy uvedli Williamsovu hru Kočka na rozpálené plechové střeše a nyní obracíme vaši pozornost k autorovu zřejmě nejslavnějšímu dílu, Tramvaji do stanice Touha. Je to bohatý příběh lidí, kteří se od sebe neuvěřitelně liší svým vztahem k realitě života, přestože vlastně tvoří rodinu. Napětí a konflikt mezi nimi znamená jenom jakousi historii rodinných vztahů a různost, ale zcela odlišnou lidskou existenci, odlišný a protichůdný vztah k životu a jeho smyslu. Svoji minulost si každý trochu předělává, aby ji snesl. Každý člověk řeší napětí mezi realitou a sny o vlastním životě. Každý se nějak vyrovnává se ztrátou iluzí a hledá si své místo ve světě a každý také při tom vstupuje do vztahů s lidmi, kteří jsou nuceni takové napětí řešit úplně jinak.

Williams napsal na toto téma klasické a skvělé drama, drsné i dojemné. Jeho hlavní postavy, Blanche Du Bois a Stanley Kowalski, se staly stejně známými a poutavými, jako jsou postavy z mnohem starších klasických děl. Každý, kdo chápe divadlo jako zábavu, při níž jde ale také o to, že, jak praví klasik, „baviti se znamená také lépe věděti“, každý, kdo

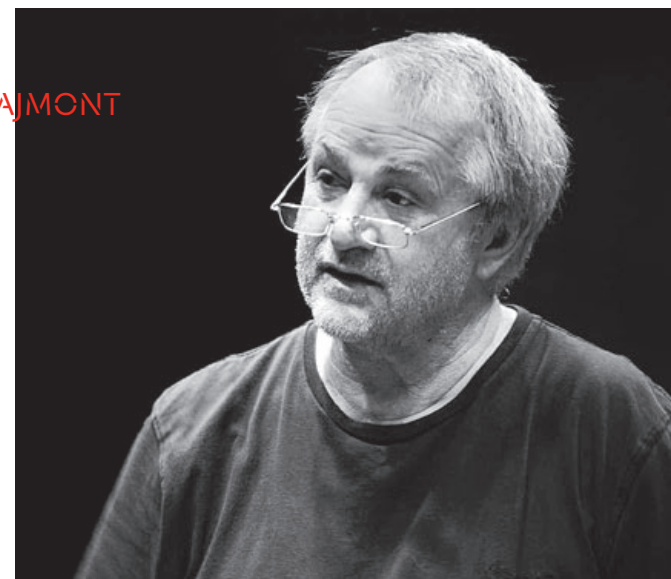
očekává od divadla kromě zábavy i jistou kultivaci duše, každý, kdo má rád v divadle bohatou emocionalitu, katarzi i osudovost, každý takový divák se v případě Williamsova dramatu může těšit na skvělou potravu pro svoji duši i mysl.

Zveme vás všechny, kdo nerezignujete na vlastní myšlenkové a citové bohatství, na skvělé drama světoznámého autora v interpretaci režiséra Ivana Rajmonta, režiséra a dříve i dlouholetého šéfa činohry Národního divadla, který svoji dlouhou a úspěšnou kariéru režiséra zahájil právě z Liberce, kde od dětství žil a s divadlem začínal. A samozřejmě, že vás zveme na skvělé herce v čele s Markétou Talleroovou a Tomášem Impseilem. Tramvaj do stanice Touha si zaslouží vaši mimořádnou diváckou pozornost z mnoha a mnoha důvodů.

„Hvězdy na nebi už možná neexistují, právě tak je tomu s ideály dřívějších generací.“ TW

Premiéra v Šaldově divadle v pátek 1. března, 2. premiéra v sobotu 2. března 2013.

IVAN RAJMONT

NETOPÝR

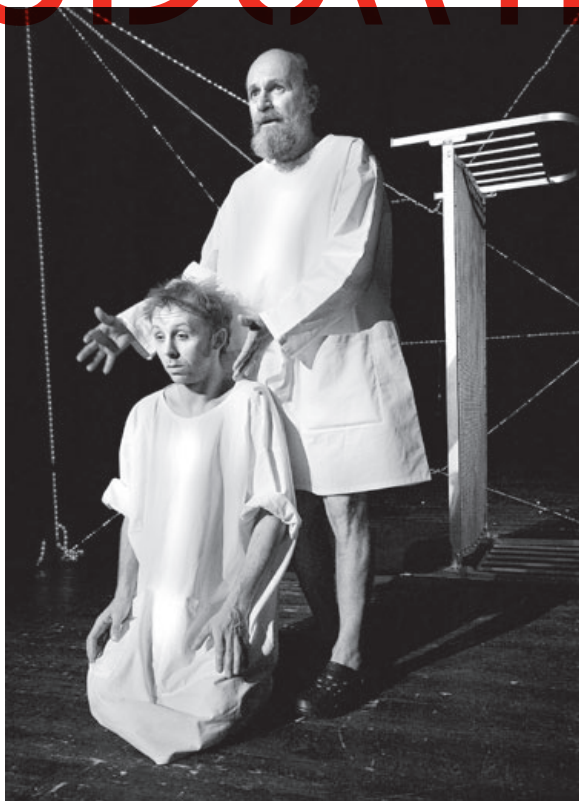

T. Dianiška

LSDown

Thriller o muži, který zahlédl příliš mnoho.
Uvádíme v Malém divadle od 15. 2. 2013.

REVIZOR BUDE PŘÍLEŽITOSTÍ PRO MIMOŘÁDNÉ HERECKÉ VÝKONY

ROZHOVOR S REŽISÉREM IVANEM KREJČÍM

Jste uměleckým šéfem ostravského divadla Aréna. Jaké jsou vaše poslední velké úspěchy na této scéně? A jaký typ divadla vaše scéna vyznává?

Teď čerstvě máme dvě nominace na Ceny Alfréda Radoka – za ženský herecký výkon a za nejlepší inscenaci, což je viditelné ocenění kontinuální práce, jakého nelze dosáhnout bez dlouhodobého formování souboru. Pro naše divadlo byly zásadní tři inspirační zdroje, Činoherní klub v Praze, Činoherní studio v Ústí nad Labem, což je přirozené vzhledem k tomu, že mě osobně učili režiséri těchto divadel Jan Kačer a Ivan Rajmont, a třetím zdrojem je tvorba Josefa Janíka, který nedávno zemřel a byl velkou, byť trochu opomíjenou postavou českého divadla především svou asi dvacetiletou tvorbou v Divadle Petra Bezruče. Hrajeme divadlo, které je už paradoxně vlastní jen nemnohým režisérům – poctivá činohra stojící na poctivě vybudovaných situacích a rozehrávání vztahů...

Co pro vás znamená hostování v Liberci? A je pro vás režie v kamenném divadle velkou změnou oproti komornímu domácímu divadlu?

Teď po dlouhé době jsem vzal hostování, naposledy jsem pohostinsky režíroval loni v Opavě. Působil jsem kdysi v podobném divadle, jako je liberecké, v Karlových Varech, postavili ho stejní architekti, takže má včerejší návštěva Šaldova divadla mi připomněla mé západočeské působení. Velká scéna je příležitostí podívat se na režii jinak, je vzdušnější, dává možnost jinak komponovat scénický

obraz – je to výzva. Včera jsem u vás navštívil báječnou inscenaci Testosteronu, už dlouho jsem neviděl tak pěknou souhru, vyložený text a plné hlediště lidí, kteří se bavili...

Revizor je hra, o které má nějakou představu asi úplně každý. Proč by podle vás měl na naši inscenaci přijít i ten divák, který tuto hru nebo její filmové zpracování třeba už několikrát viděl?

Zní to možná banálně, ale Gogol je nesmrtelný a jeho šířavý pohled na realitu a trýzeň vyvolaná z té reality, se v jeho podání změnila ve strašlivé groteskní zrcadlo. Je pozoruhodné, že Gogol se zdá čím dál aktuálnější. Já jsem shodou okolností právě teď režíroval jeho Hráče a je neuvěřitelné, jak je tento autor živý. Když se v Hráčích karetní podvodníci kasají, že se nebudou živit prací, když se vysmívají zákonům, jichž se však vzápětí, sami též podvedeni,

IVAN KREJČÍ

dovolávají (a to je vlastně v Revizorovi podobné) – je to přesný obraz současného myšlení. Ale když tenhle typ myšlení proleze společností, tak ji začne rozkládat. A to je přece něco, co právě teď žijeme... Z úzce divadelního hlediska je Revizor příležitost pro mimořádné herecké výkony. A po tom, co jsem viděl ve vašem Testosteronu, jsem přesvědčen, že spolupracovat se zdejšími herci by měla být radost.

Revizor je satirická komedie. Měla by být podle vás satira více výpovědí a kritikou, a nebo především čistokrevnou komedií?

To nevím. Inscenace Gogola jsou ošemetné v tom, že když z nich člověk začne dělat komedii, tak ty hry zabije, ale pokud se situace otevře zevnitř, začne se rozsvěcovat něco fantasmagorického a současně pravdivého, co je v nich ukryté. Někdy se tomu říká groteskní zrcadlo. Ale recept možná spočívá v tom, že režie i herci musí vycházet z toho, že za postavami neustále poznáváte konkrétní lidi, které potkááte, hejtmany, primátory, podnikatele. Všechno musí být stále velmi konkrétní a přitom nejde o povrchní vnějškovou aktualizaci, o moderní kostýmy apod. V Gogolových postavách je ukryt archetyp a ten když se povede objevit, tak je to úžasná sranda. A nejde vůbec o to, jestli víte, jak hra dopadne.

Můžete prozradit něco o inscenačním týmu, který si přivádíte?

Je to scénograf Milan David, s nímž se setkáváme už na několikáté inscenaci, kostýmová výtvarnice Marta Roszkopfová a můj stálý ostravský spolupracovník a výborný muzikant Nikos Engonidis.

Těším se a doufám, že náš Revizor obstojí před nejpřísnějšími revizory – totiž diváky...

Poprvé 26. dubna 2013 v Šaldově divadle.

DANIEL ZÁBOJ O NOVÉ INSCENACI BALETNÍHO SOUBORU

Po úspěšném představení Harald – hvězda se vrací! připravujete s libereckým souborem novou inscenaci – projekt, který jste dlouho připravoval a jehož název nakonec zní Tančírna nevyslovených přání. Na co se může divák v tomto baletním představení těšit?

Myslím si, že tentokrát budou liberečtí diváci, kromě příběhu ženy, která v nouzi nechala adoptovat svého syna a později lituje tohoto rozhodnutí, sledovat i jiné velmi důležité odstíny lásky. Láska je a bude vždy důležitým tématem a současně i inspirací nejen tohoto večera. Každý si zde přijde na své. Ať člověk takzvaně „chudý“, tak třeba šéf velké firmy. Vždyť se mnohdy obě tyto cesty propojují. A když jsou kolorovány vtipem, nezdaří se poté tak závažné. Řekl bych, že zde budu prostírat takovou paletu tajných přání v mozaice konkrétních, ale i abstraktních obrazů...

Vedle choreografie a režie jste také autorem scény, kostýmů a především hudby. Neobvyklé... jak k tomu vůbec došlo ?

Když jsem byl před šesti měsíci opět osloven šéfkou baletu Alenou Peškovou, zda-li mám chuť něco vytvořit na téma obchodní centrum, měl jsem pocit, že je to šance na práci, kde by mohl mít člověk dostatek svobody při své tvorbě. Nemohl jsem nesouhlasit. Hned mě napadla syntéza různých stylů a žánrů. Další otázkou pro mě bylo, koho si vlastně pozvat do svého týmu, koho zde v České republice znám. Uvažoval jsem, že se pokusím nejprve udělat hudbu a poté uvidím. A jak jsem tak komponoval, objevovaly se mi před očima různé obrazy, které mě dovedly k rozhodnutí, že si vytvořím i výtvarnou část tohoto večera sám. Ovšem Ferda mravenec – práce všeho druhu, to je skvělá myšlenka, ale postrádá třetího oka. Tak chodím jako bába na trh a ptám se ostatních, jak to na ně působí. Podobně jsem to dělal i s hudbou. Tajně

jsem ji implantoval do tanečních hodin, abych zjistil, zda-li to není naprostý „blábol“ ...už se těším na jevištní zkoušky, ty jsou nejdůležitější.

Slyšel jsem, že jste oslovil i nějaké externí taneční skupiny. Co je na tom pravdy?

Ano to je pravda. Vybral jsem si streetovou taneční skupinu A-Styl z Liberce, abych propojil dva světy nejen tanečně, ale i hudebně. Tato práce mě velice obohacuje a přináší svěží vítr do celého představení. Tímto směrem jsem již šel před mnoha lety v Bavorsku, kde jsem zahájil svou činnost jako sociální pedagog formou divadelního projektu „Rap For Peace“, který byl zaměřen na integraci mladé talentované mládeže z ne příliš dobře situovaných rodin. Takto jsem pokračoval pět let a vytvořil něco křehkého, ale zároveň velice silného a působivého. Projekty byly oceněny mnichovským ministerstvem kultury. Touto inscenací v Liberci v propojení s mou pionýrskou prací v Augsburgu, bych se chtěl podělit o nezapomenutelný zážitek oné magické esence...

Premiéra inscenace Tančírna nevyslovených přání se koná 22. března 2013,
2. premiéra: 6. dubna 2013 v Šaldově divadle.

DANIEL ZÁBOJ

Vydalo DFXŠ 2013

Náklad: 4 000 ks

Ředitel: MgA. Martin Otava

Redakce: Tomáš Syrovátka, Vojtěch Havlík, Martin Urban, Michal Lang

Grafický design: Ondřej Brom

Dtp: Pavel Dušek

Zřizovatelem Divadla F. X. Šaldy je statutární město Liberec.

Umělecká činnost divadla se uskutečňuje za finanční podpory

Libereckého kraje a Ministerstva kultury ČR.

Předplatné na celý rok (ABO + Bloky) získáte v budově Šaldova divadla

tel.: 485 107 836, pokladna tel.: 485 101 523

Prodejní doba: úterý až pátek 12.00–18.00 hodin a vždy hodinu před

začátkem představení

Vstupenky lze zakoupit v městském informačním centru

Další informace o programu získáte na www.saldovo-divadlo.cz

E-mail: saldovo-divadlo@saldovo-divadlo.cz

Ohodnoťte naše představení na portále www.i-divadlo.cz

PODĚKOVÁNÍ SPONZORŮM A PARTNERŮM DIVADLA

Generální partneři divadla:

Sponzor divadla:

Partneři divadla:

Mediální partner

Šaldovo divadlo

2. út.
TESTOSTERON [A. Saramonowicz]
komedie o mužích, jací opravdu jsou – v rámci projektu Dvě pohlavi, konec ve 21.30 h., **nevhodné do 15 let**
3. st.
OB1/2
HARALD – HVĚZDA SE VRACÍ! [D. Zábaj]
taneční příběh inspirovaný biografi slavného meziválečného tanečníka Haralda Kreutzberga, libereckého rodáka, konec ve 20.55 h.
4. čt.
LAKOMEC [Molière]
komedie o Harpagonovi a spol., **žadáno pro TUL**
5. pá.
VESELÁ VDOVA [F. Lehár]
Láska nebo peníze? – poněkud komplikované námluvy v jedné z nejslavnějších operet všech dob, konec ve 21.30 h.
6. so.
PŠ2
TANČÍRNA NEVYSLOVENÝCH PŘÁNÍ [D. Zábaj]
Liberec – Forum, balet – 2. premiéra, konec ve 21.00 h.
7. ne.
S/4
DON QUICHOTTE [J. Massenet]
Sancho Panza, krásná Dulcinea i boj s větrnými mlýny... to vše na jevišti ve francouzské heroické komedii – opera v originále, začátek v 16.00 h.
9. út.
BALADA PRO BANDITU [M. Štědroň, M. Uhde]
Zločinec? Oběť? Hrdina? Vrah? – slavný český muzikál trochu jinak, konec ve 21.30 h.
10. st.
Č1/3
TRAMVAJ DO STANICE TOUHA [T. Williams]
slavné drama střetnutí touhy a reality, konec ve 21.30 h.
11. út.
ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY [W. Shakespeare]
komedie o zkrocení ženy, ale také muže, konec ve 22.15 h.
12. pá.
K5/4
BOUŘLIVÁ PLAVBA [T. Stoppard, F. Molnár]
komedie, v níž spojili své síly dva světoznámí dramatici, konec ve 21.30 h.
13. so.
TURECKÁ KAVÁRNA [R. Thomas]
tři příběhy téměř detektivní, hraji: V. Vydra, N. Konvalínková, J. Boušková, M. Hádek, host: Agentura Haurtekyň Praha
14. ne.
JARNÍ KONCERT SEVERÁČKU
začátek v 17.00 h.
16. út.
K2/4
LOUSKÁČEK [P. I. Čajkovskij]
sen dítěte našeho věku, balet, konec ve 21.00 h.
17. st.
K3/4
ROBINSON CRUSOE [J. Offenbach]
Víte, že Robinson byl vlastně Liberečák?
komická opera v českém jazyce, konec ve 21.30 h.
18. čt.
OB2/2
NETOPÝR [J. Strauss]
na začátku byl malý žertík... nejslavnější opereta krále valčíků, **před představením uvidíte nasvícenou Klimtovu oponu** konec ve 21.50 h.
19. pá.
K5/5
TESTOSTERON [A. Saramonowicz]
komedie o mužích, jací opravdu jsou – v rámci projektu Dvě pohlavi, konec ve 21.30 h., **nevhodné do 15 let**
20. so
PENZION PRO SVOBODNÉ PÁNY [S. O`Casey, J. Krejčík]
slavná česko-irská komedie, konec ve 21.10 h.
23. út.
O/2
NETOPÝR [J. Strauss]
na začátku byl malý žertík... nejslavnější opereta krále valčíků, **před představením uvidíte nasvícenou Klimtovu oponu** konec ve 21.50 h.
24. st.
K3/5
TRAMVAJ DO STANICE TOUHA [T. Williams]
slavné drama střetnutí touhy a reality, konec ve 21.30 h.
25. čt.
NEBEZPEČNÉ ZNÁMOSTI
balet podle stejnojmenného románu Ch. de Laclouse, konec ve 21.00 h., **dermiéra**

26. pá.
PŠ
REVIZOR [N. V. Gogol]
komedie, ve které už všichni hrajeme, premiéra, konec ve 21.30 h.

27. so.
PŠ 2
REVIZOR [N. V. Gogol]
2. premiéra, konec ve 21.30 h.

28. ne.
LA TRAVIATA [G. Verdi]
Dáma s kaméliemi – příběh nejslavnější kurtizány začátek v 16.00 h.

30. út.
K2/5
ZPÍVÁNÍ V DEŠTI [B. Comden, A. Green, A. Freed, N. H. Brown]
„Jak se Hollywood učil mluvit“, konec ve 22.00 h.

Malé divadlo

3. st.
ŠTŮVÍK, PEČENÉ BRAMBORY [Z. Egressy]
nejen fotbalová komedie o třech mužích s písňalkou, konec ve 21.15 h.

5. pá.
ŽENY [C. Boothe Luce]
komedie o ženách, jaké opravdu jsou – v rámci projektu Dvě pohlavi, konec ve 21.30 h.

13. so.
LÁSKA VOLE [P. Kolečko]
groteska o dvou půlkách, konec ve 21.30 h.

14. ne.
KRKONOŠSKÉ POHÁDKY [B. Šimková]
pohádky, které znáte nejen ze známého večerníčku, premiéra, začátek v 15.00 h.

16. út.
DIVADLO A MY – beseda k inscenacím Štůvík, pečené brambory a Testosteron, pořádá Klub přátel činohry i pro veřejnost, začátek v 18.30 h.

17. st.
Č1/4
LSDown [T. Dianiška]
thriller o muži, který zahlédl příliš mnoho, konec ve 20.30 h.

18. čt.
ŠTŮVÍK, PEČENÉ BRAMBORY [Z. Egressy]
nejen fotbalová komedie o třech mužích s písňalkou, konec ve 21.15 h.

21. ne.
TUČNÁCI NA ARŠE [U. Hub]
bláznivý příběh o potopě pro celou rodinu začátek v 17.00 h.

22. po.
LSDown [T. Dianiška]
thriller o muži, který zahlédl příliš mnoho, konec ve 20.30 h.

23. út.
SCHOVANKA [L. B. Erenburg, V. Smoláková]
trpká komedie o tom, že něžné polibky i rány pěstí mají tenýž původ: živoucí a nevyzpytatelnou lidskou duši. host: Divadlo Popojedem

28. ne.
MILUJTE MĚ, PROSÍM
divadelní spolek „Po přechodu“ ve spolupráci s DFXXŠ

30. út.
MICKEYMOUSE JE MRTVÝ
divadelní trip o zlých snech začátek ve 21.00 h

Zájezdů

12. 4.
12. 4.
13. 4.
14. 4.
21. 4.
PŘÍSNĚ TAJNĚ: HRUBÁ NEMRAVNOST – Zittau
ORFEUS A EURYDIKA – SRN – Rüsselsheim
ORFEUS A EURYDIKA – SRN – Idar – Oberstein
ORFEUS A EURYDIKA – SRN – Bad Kissingen
ORFEUS A EURYDIKA – SRN – Hanau

Školní představení

8. 4.
9. 4.
29. 4.
POSEDLOST BALETEM – MD
BALADA PRO BANDITU – ŠD
LOUSKÁČEK – ŠD

Začátky představení, není-li uvedeno jinak, jsou v 19 hodin.

DUBEN

